Kunsthal Aarhus

28.10.2023 – 03.03.2024

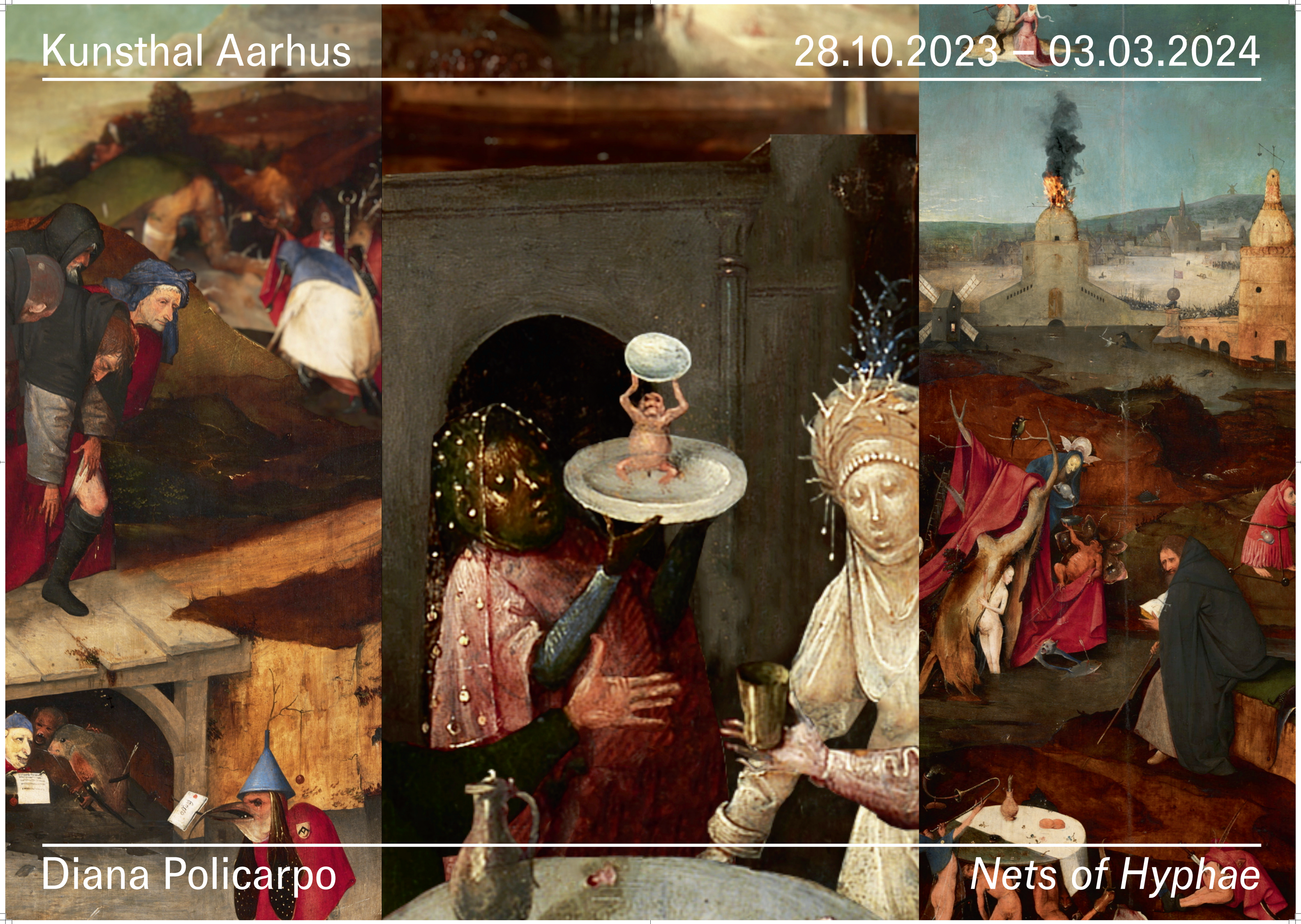

Diana Policarpo

Nets of Hyphae

Diana Policarpo er billedkunstner og komponist, der arbejder i London og Lissabon. Hendes praksis anvender spekulative, transdisciplinære forskningsmetoder, hvor hun udforsker emner som kønspolitik, økonomiske strukturer, sundhed og relationer, der opstår på tværs af arter. Policarpos performances og installationer undersøger oplevelser af sårbarhed og empowerment, som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden.

Denne udstilling, *Nets of Hyphae*, er Policarpos første soloudstilling hos en dansk kunstinstitution, og den refererer til de tynde væv, som forbinder svampes underjord og fær den til at vokse.

Policarpo udforsker sampenetværker af dræner parallelier mellem økosystemer, reproduktiv retfærdighed og alternative fremtider. Policarpos performances og installationer undersøger oplevelser af sårbarhed og empowerment, som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden.

Udstillingen *Nets of Hyphae* skaber paralleller mellem svampenes livscyklus, reproduktiv retfærdighed og ekspertisen hos jordemødre, healere og bønder i usikre vilkår og modstand. I århundreder er parasitiske svampe blevet brugt af kvindelige healere til at igangsætte aborter og hjælpe kvinder gennem en naturlig præventionsmåde både i præ- og postfødselsfaser. Policarpos *Nets of Hyphae* drager spekulative paralleller mellem ergotisme, retten til selvbestemmelse inden for sundhedsplejen, undertrykkelsen af nedarvet viden og sundhedsretfærdighed.

At a moment when reproductive rights are increasingly under threat, the observations made in *Nets of Hyphae* – which draws parallels between the fungus cycle, reproductive justice and the expertise of midwives, healers, and peasants in moments of precarity and resistance – seem particularly timely.

Diana Policarpo (f. 1986, Portugal) er billedkunstner og komponist, der arbejder med en bred vifte af visuelle og musikalske medier, herunder tegning, video, skulptur, tekster, performance og lydinstallationer. Hendes praksis anvender spekulative, transdisciplinære forskningsmetoder, hvor hun udforsker emner som kønspolitik, økonomiske strukturer, sundhed og de relationer, der opstår på tværs af arter. Hun opfører performances og installationer for at undersøge oplevelser af sårbarhed og 'empowerment,' som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden. Hendes værker er blevet udstillet over hele verden, herunder soloudstillingen hos Kunsthal Aarhus (*Nets of Hyphae*, 2023); Helsinki-biennalen (*Ciguatera*, 2023); Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turin (*Liquid Transfers*, 2022); RADIUS, Delft (*Nets of Hyphae*, 2022); CRAC Occitanie, Séte (*Les fillets d'hyphes*, 2022); Ocean Space, Venedig (*Ciguatera*, 2022); Kunsthall Trondheim (*Nets of Hyphae*, 2021); Galeria Municipal do Porto (*Nets of Hyphae*, 2021); MAAT, Lissabon (*Um oasis ao entardecer*, 2020); CAV, Coimbra (*Solar Watch*, 2020); Nottingham Contemporary (*Death Grip*, 2020); GNRation, Braga (*Total Eclipse*, 2020); Kunsthall Oslo (*Water from the Waist Down*, 2020); Galeria Lehmann + Silva, Porto (*Overlay*, 2020); Kunstverein Leipzig (*Dissonant Counterpoint*, 2017); Galeria Francisco Fino, Lissabon (*Dissonant Counterpoint*, 2018); Kunsthall Baden-Baden (*Beating Back Darkness*, 2014); Whitechapel Gallery (*Performance as Publishing*, 2019) og Zero, Kline and Coma, London (*Visions of Excess*, 2015). Policarpo er blevet præmieret med Prémio Novos Artistas Fundação EDP 2019 og illy Present Future Prize 2021.

Diana Policarpo (b. 1986, Portugal) is a visual artist and composer who, through visual and musical media including drawing, video, sculpture, text, performance, and multi-channel sound installation investigates gender politics, economic structures, health, and interspecies relations. Her speculative, transdisciplinary research has resulted in the creation of performances and installations which examine experiences of vulnerability and empowerment which emerge when one exposes oneself to the capitalist world. Her work has been exhibited worldwide, and has included solo presentation at Kunsthal Aarhus (*Nets of Hyphae*, 2023); Helsinki Biennial (*Ciguatera*, 2023); Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turin (*Liquid Transfers*, 2022); RADIUS, Delft (*Nets of Hyphae*, 2022); CRAC Occitanie, Sète (*Les fillets d'hyphes*, 2022); Ocean Space, Venice (*Ciguatera*, 2022); Kunsthall Trondheim (*Nets of Hyphae*, 2021); Galeria Municipal do Porto (*Nets of Hyphae*, 2021); MAAT, Lisbon (*Um oasis ao entardecer*, 2020); CAV, Coimbra (*Solar Watch*, 2020); Nottingham Contemporary (*Death Grip*, 2020); GNRation, Braga (*Total Eclipse*, 2020); Kunsthall Oslo (*Water from the Waist Down*, 2020); Galeria Lehmann + Silva, Porto (*Overlay*, 2020); Kunstverein Leipzig (*Dissonant Counterpoint*, 2017); Galeria Francisco Fino, Lisbon (*Dissonant Counterpoint*, 2018); Kunsthall Baden-Baden (*Beating Back Darkness*, 2014); Whitechapel Gallery (*Performance as Publishing*, 2019) and Xero, Kline & Coma, London (*Visions of Excess*, 2015). Policarpo has won several awards - Prémio Novos Artistas Fundação EDP (2019) and illy Present Future Prize (2021).

Kunsthal Aarhus 28.10.2023 – 03.03.2024

Diana Policarpo *Nets of Hyphae*

Diana Policarpo er billedkunstner og komponist, der arbejder i London og Lissabon. Hendes praksis anvender spekulative, transdisciplinære forskningsmetoder, hvor hun udforsker emner som kønspolitik, økonomiske strukturer, sundhed og relationer, der opstår på tværs af arter. Policarpos performances og installationer undersøger oplevelser af sårbarhed og empowerment, som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden.

Denne udstilling, *Nets of Hyphae*, er Policarpos første soloudstilling hos en dansk kunstinstitution, og den refererer til de tynde væv, som forbinder svampes underjord og fær den til at vokse.

Policarpo udforsker sampenetværker af dræner parallelier mellem økosystemer, reproduktiv retfærdighed og alternative fremtider. Policarpos performances og installationer undersøger oplevelser af sårbarhed og empowerment, som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden.

Udstillingen *Nets of Hyphae* skaber paralleller mellem svampenes livscyklus, reproduktiv retfærdighed og ekspertisen hos jordemødre, healere og bønder i usikre vilkår og modstand. I århundreder er parasitiske svampe blevet brugt af kvindelige healere til at igangsætte aborter og hjælpe kvinder gennem en naturlig præventionsmåde både i præ- og postfødselsfaser. Policarpos *Nets of Hyphae* drager spekulative paralleller mellem ergotisme, retten til selvbestemmelse inden for sundhedsplejen, undertrykkelsen af nedarvet viden og sundhedsretfærdighed.

Værker fra 2020 vises i Gallerier 4 og 5 i Kunsthal Aarhus' nederste etage.

Lydinstallationen *Drift* flyder som en sammenhængende lydkæft gennem udstillingen og forbinder alle de fragmenterede ergotissvampehistorier fra hvert værk til en enhed. Værket blev lavet i et samarbejde mellem Policarpo og multi-instrumentalisten Edward Simpson. Der trækker på lydbånd indeni en traditionel musikboks, hvor hun udforsker emner som kønspolitik, økonomiske strukturer, sundhed og de relationer, der opstår på tværs af arter. Hun opfører performances og installationer for at undersøge oplevelser af sårbarhed og 'empowerment,' som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden. Hendes værker er blevet udstillet over hele verden, herunder soloudstillingen hos Kunsthal Aarhus (*Nets of Hyphae*, 2023); Helsinki-biennalen (*Ciguatera*, 2023); Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turin (*Liquid Transfers*, 2022); RADIUS, Delft (*Nets of Hyphae*, 2022); CRAC Occitanie, Séte (*Les fillets d'hyphes*, 2022); Ocean Space, Venedig (*Ciguatera*, 2022); Kunsthall Trondheim (*Nets of Hyphae*, 2021); Galeria Municipal do Porto (*Nets of Hyphae*, 2021); MAAT, Lissabon (*Um oasis ao entardecer*, 2020); CAV, Coimbra (*Solar Watch*, 2020); Nottingham Contemporary (*Death Grip*, 2020); GNRation, Braga (*Total Eclipse*, 2020); Kunsthall Oslo (*Water from the Waist Down*, 2020); Galeria Lehmann + Silva, Porto (*Overlay*, 2020); Kunstverein Leipzig (*Dissonant Counterpoint*, 2017); Galeria Francisco Fino, Lissabon (*Dissonant Counterpoint*, 2018); Kunsthall Baden-Baden (*Beating Back Darkness*, 2014); Whitechapel Gallery (*Performance as Publishing*, 2019) og Zero, Kline and Coma, London (*Visions of Excess*, 2015). Policarpo er blevet præmieret med Prémio Novos Artistas Fundação EDP 2019 og illy Present Future Prize 2021.

The Oracle er udstillet på en flydende skærm og er opdelt i fire akter. Det viser en historisk kæmpe over orgelkæmpen ligger fra græsk mytologi og til middelalderen. Det fremhæver de bæredygtige videnskomst og jordemødre, healere og bønder i usikre vilkår og modstand. I århundreder er parasitiske svampe blevet brugt af kvindelige healere til at igangsætte aborter og hjælpe kvinder gennem en naturlig præventionsmåde både i præ- og postfødselsfaser. Policarpos *Nets of Hyphae* drager spekulative paralleller mellem ergotisme, retten til selvbestemmelse inden for sundhedsplejen, undertrykkelsen af nedarvet viden og sundhedsretfærdighed.

Inferiated Ear er en 2-kanals digital animation, der løber fra udgangspunkt i ergotpåhenes livscyklus, som løber til spekulationer over lighederne mellem planter og menneskers reproduktive systemer. Titlen refererer til planteens forslåede natur, som kun er blevet opdaget af forskere fra jordemødre, healere og bønder under det spekulationer over lighederne mellem planter og menneskers reproduktive systemer. Titlen refererer til planteens forslåede natur, som kun er blevet opdaget af forskere fra jordemødre, healere og bønder under det spekulationer over lighederne mellem planter og menneskers reproduktive systemer. Det er en 2-kanals digital animation, der løber fra udgangspunkt i ergotpåhenes livscyklus, som løber til spekulationer over lighederne mellem planter og menneskers reproduktive systemer. Det er en 2-kanals digital animation, der

animation, som er baseret på den hollandske maler Hieronymus Boschs triptykon af *St. Anthonys Fristelse* (c. 1501). Det originale maleri afbilleder Sankt Anthony Den Stores mentale og spirituelle plager – en fremstående figur blandt Ørkenfædrene, de tidlige kristne eremitter og asketerne af Egypten i det 3. og tidlige 4. århundreder. Når man zoomer ind og ud af panelerne, vil Boschs have fremhæve de grusomme torturscener, monstre, amputerede lemmer, ritualer og optog, som præsenteres i maleriet. Udover disse effekter er filmen ledsaget af en indtaling, hvor Policarpo læser en fortolkende tekst op af maleriets ikonologi. Hun er fascineret af Borchs måde at bruge haven som udgangspunkt for sine malerier og undersøger dette specifikke værk for at se, hvordan haven bliver brugt som det konceptuelle hovedlandskab for historiefortælling.

Boschs have, 2020, 3-kanals digital animation (farve, lyd), 6 min. 55 sek., loop, 284x600cm ramme
Venligst stillet til rådighed af kunstneren og Lehmann + Silva Gallery

Bosch's Garden, 2020, 3-Channel digital animation (colour, sound), 6 min. 55 sec., loop, frame 284x600cm
Courtesy of the artist and Lehmann + Silva Gallery

The final piece found alongside these artworks is *Bosch's Garden*, a three-channel digital animation based on the Temptation of St. Anthony (c. 1501), a triptych by Dutch painter Hieronymus Bosch. The original painting portrays the mental and spiritual torments endured by Saint Anthony the Great, the best-known of the Desert Fathers – Christian hermits and ascetics who lived in Egypt during the 3rd and early 4th centuries A.D. As it zooms in and out on the panels of the triptych, *Bosch's Garden* highlights the terrifying scenes presented in the painting, which depict acts of torture, monsters, amputated limbs, rituals, and processions. Along with these visual effects, the film is accompanied by a voice-over – in it, Policarpo reads an interpretative text which is concerned with the iconology of the painting. She is intrigued by the fact that Bosch uses the garden as a point of departure in many of his paintings, and so uses this particular painting to investigate how it can be used as a conceptual landscape for storytelling.

Diana Policarpo
Nets of Hyphae

Kunsthal Aarhus
28.10.2023 – 03.03.2024

Adm. direktør Adm. Director
Hans Christian Korsholm Nielsen

Chefkurator Chief Curator
Seolhui Lee

Kuratorassistent
Curatorial Assistant
Matias Gulvad

Teknisk team Technical Team
Joaquin Zaragoza,
Leonardo Sagastuy

Kommunikation
Communications
Anne Riis,
Simone Nybo Jantzen

Omviser Guide
Sally Baasch Søndergaard

Adm. medarbejder
Administration
Sandy Rosenvinge Lundbye

Caféansvarlig
Cafe Management
Siri Christiane W. Feil

Cafe & Information
Cafe & Information
Tor Duca, Oliver Michaels,
Julie Dalsgaard Hvass,
Vigga Bang-Larsen

Tekster Texts
Seolhui Lee

Korrektur Proofreading
Jennifer Peacock (EN),
Iben Mosbæk (DK)

Oversættelse Translation
Hanna Gerda Brøndal (DK)

Grafisk design Graphic Design
Dokho Shin

The exhibition is initially curated by Diana Baldon.

Bestyrelse Board
Lars Kiel Berthelsen (Forperson / Chairperson),
Birte Ravn Østergaard (Næstforperson / Vice Chairperson),
Hans Peter Blichfeldt Dinesen, Annika Lundgren,
Lone Hedegaard Kristensen

Udstillingen er generøst støttet af Generously supported by
Statens Kunstfond Danish Arts Foundation
Aarhus Kommune Aarhus Municipality
Det Obelske Familiefond
Beckett-Fonden
Augustinusfonden
Knud Højgaard Fond
Hoffmann og Husmans Fond
The Portuguese Embassy

Åbningstider
Tirsdag – Søndag kl. 11-18
Torsdag kl. 11-20
Mandag Lukket

Opening Hours
Tuesday – Sunday 11:00 – 18:00
Thursday 11:00 – 20:00
Monday Closed

Kunsthal Aarhus
J.M. Mørks Gade 13
8000 Aarhus C, Denmark

+45 86 20 60 50
info@kunsthal.dk
www.kunsthalaarhus.dk

Følg os Follow us
instagram.com/kunsthalaarhus
facebook.com/kunsthalaarhus
linkedin.com/kunsthal-aarhus

Diana Policarpo er billedkunstner og komponist, der arbejder i London og Lissabon. Hendes praksis anvender spekulative, transdisciplinære forskningsmetoder, hvor hun udforsker emner som kønspolitik, økonomiske strukturer, sundhed og relationer, der opstår på tværs af arter. Policarpos performances og installationer undersøger oplevelser af sårbarhed og empowerment, som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden.

Denne udstilling, *Nets of Hyphae*, er Policarpos første soloudstilling hos en dansk kunstinstitution, og den refererer til de tynde væv, som forbinder svampes underjord og fær den til at vokse.

Policarpo udforsker sampenetværker af dræner parallelier mellem økosystemer, reproduktiv retfærdighed og alternative fremtider. Policarpos performances og installationer undersøger oplevelser af sårbarhed og empowerment, som er forbundet med at eksponere sig overfor den kapitalistiske verden.

Udstillingen *Nets of Hyphae* skaber paralleller mellem svampenes livscyklus, reproduktiv retfærdighed og ekspertisen hos jordemødre, healere og bønder i usikre vilkår og modstand. I århundreder er parasitiske svampe blevet brugt af kvindelige healere til at igangsætte aborter og hjælpe kvinder gennem en naturlig præventionsmåde både i præ- og postfødselsfaser. Policarpos *Nets of Hyphae* drager spekulative paralleller mellem ergotisme, retten til selvbestemmelse inden for sundhedsplejen, undertrykkelsen af nedarvet viden og sundhedsretfærdighed.

Værker fra 2020 vises i Gallerier 4 og 5 i Kunsthal Aarhus' nederste etage.

Drift, 2020, 16-kanalslydinstallation, 10 min., loop
I samarbejde med Edward Simpson. Venligst stillet til rådighed af kunstneren og Lehmann + Silva Gallery.

Drift, 2020, 16-Channel sound installation, 10 min., loop
In collaboration with Edward Simpson. Courtesy of the artist and Lehmann + Silva Gallery

The Oracle, 2020, HD video (colour, sound), 10 min., loop
Courtesy of the artist and Lehmann + Silva Gallery

Presented on a floating screen and organised in four acts, *The Oracle* chronicles the history of ergot from Greek mythology to the Middle Ages. It highlights the knowledge and practices of midwives, healers, and peasants, all of whom worked in the field of traditional medicine, where we find the roots of modern pharmacology and obstetrics. The work is particularly relevant today as the fight to abortion is unequal across the world and, in countries such as Poland and the United States, existing rights to access are currently under threat. The result of this is that people are increasingly seeking alternative – often unsafe – abortion methods, which bring up the idea of ergot as an abortifacient. The work also illustrates from the Bavarian archives associated with Perseph one, and Persephone's role in the visions of the German abbess and writer Hildegard of Bingen, its historical applications in midwifery, and finally how its use relates to abortion rights today.

Oraklet, 2020, HD-video (farve, uden lyd), 10 min., loop
Venligst stillet til rådighed af kunstneren og Lehmann + Silva Gallery.

Gebærmor, 2020, digital animation (B&W, uden lyd), 8 min., loop
Venligst stillet til rådighed af kunstneren og Lehmann + Silva Gallery.

Inferiated Ear, 2020, Digital animation (B&W, silent), 8 min., loop
Courtesy of the artist and Lehmann + Silva Gallery

Inferiated Ear is a two-channel digital animation based on the life cycle of ergot. The title refers to the parasitic nature of this fungus, which can only develop out of a host such as a cereal crop – for example rye or wheat – by sitting in its 'ear.' The grain bearing tip of the plant, in the work, Policarpo speculates about the similarities between reproduction in plants and animals; the 'ear' of a crop is the reproductive part of the plant, in the therefore be seen as equivalent to the human uterus. Thus, by projecting it video on both sides of a screen – the shape of which reminds us of a uterus – Policarpo is drawing connections between these seemingly different kinds of hosts. The biological imagery of *Inferiated Ear* is inspired by the growth patterns of both the mycelia of mushrooms – the network of root-like structures that connects them beneath the soil – and their spores, which enable them to reproduce.

I forbindelse med disse kunstværker er *Bodies we Care for I - X* en serie af forstørrede tegninger på blander planter sammen med ergotsvamp, kvindelige reproduktive organer og genealogiske ledsaglighed. Tegningerne forestiller fiktive hybrider, der ligner planter sammen med ergotsvamp, kvindelige reproduktive organer og genealogiske ledsaglighed. Tegningerne forestiller fiktive hybrider, der ligner planter sammen med ergotsvamp, kvindelige reproduktive organer og bioinskeren Paula Pin, der præsenterer fragmenter fra deres samtaler, og den ståakker fragmenter fra deres samtaler, der præsenterer fragmenter fra deres samtaler, og den ståakker fragmenter fra deres samtaler, der præsenterer fragmenter fra deres samtaler, der præsenterer fragmenter fra deres samtaler, der præsenterer